

Vredesbrief van Evi Bijl

Beste mensen, ik ben Evi Bijl en ik zit in de tweede op het Sint-Oelbert.

Heel erg lang zijn er al oorlogen, en nu nog steeds. Ooit was ons land ook verscheurd door oorlog. Er waren mensen die geen huis hadden, niet genoeg eten hadden en als ergste nog alle mensen die zijn omgekomen voor ónze vrijheid.

Ja onze vrijheid. In het najaar van 1944 is het Zuidelijke deel van Nederland bevrijd door het Engelse, Amerikaanse, Canadese en Poolse leger. Toen de Duitsers zich in 1945 eindelijk overgaven werd heel Nederland bevrijd. Dat werd natuurlijk door veel mensen uitbundig gevierd. Maar ook was er verdriet en rouw, om alle mensen die we zijn verloren die tijd. Al die mensen die zich hebben opgeofferd voor onze vrijheid. Want nu zijn wij vrij en hopen we dat er nooit meer oorlog komt.

Dat kan je natuurlijk niet voorspellen want ja soms gebeuren er nou eenmaal dingen die je niet ziet aankomen. Helaas gebeuren er nog steeds tragische dingen, ik hoor ze elke dag weer op het nieuws. Gevechten, aanslagen, steekpartijen, een leider die meer macht eist en ga zo maar door. We proberen er natuurlijk alles aan te doen, maar wereldvrede, daar kunnen wij niet voor zorgen. Wereldvrede is iets waar veel mensen naar verlangen. Mensen proberen er daarom ook alles aan te doen om die wereldvrede te krijgen, maar diep van binnen twifelen zij ook of dat wel zal komen. Vrede is iets heel bijzonders en moois. Daarom sta ik ook hier, om die vrede te vieren.

Wij hebben namelijk wel vrede en daar ben ik ook erg dankbaar voor. Ik zou mezelf een plek met oorlog niet echt kunnen voorstellen want ik heb het natuurlijk ook niet meegemaakt. Maar ik weet wel dat het verschrikkelijk is om iedere dag de angst te hebben om vermoord te worden. Ik heb ook echt respect naar de mensen die een oorlog hebben meegemaakt. Hier in Nederland hoef je niet bang te zijn om vermoord te worden op straat, je kan namelijk lekker jezelf zijn, zonder dat daar een erg gevolg aan vasthangt. Wij mogen ons uiten zoals wij willen en dat vind ik heel erg mooi. Want alle mensen in bijvoorbeeld Syrië hebben die keuze niet. Zij moeten zich houden aan de wet die daar volgt, ook al vinden zij die onrechtvaardig. Daarom zijn er ook zoveel vluchtelingen die naar ons land komen omdat zij ons land mooi vinden omdat je jezelf mag en kan zijn.

Wij staan hier bij elkaar om deze vrede te vieren, maar ook om te rouwen om de nare gevolgen van geweld. Ik heb nog steeds de hoop dat alle oorlogen ooit een einde zullen hebben, deze hoop leid mij een beetje af van de nare dingen in onze wereld. Hoop lieve mensen dat is toch zo iets moois, daarom wil ik jullie ook echt meegeven dat je nooit, nooit, maar dan ook nooit moet opgeven. Geef niet op en dan zal je bereiken wat je droom is. Door hoop te hebben en niet op te geven lossen de oorlogen niet op, maar je geeft alle mensen in nood wel weer een beetje steun en vertrouwen. Daarom zeg ik jullie: blijf elkaar steunen in harde tijden, dat zorgt voor minder lijden.

Evi Bijl